

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 25.

WOENSDAG 18 APRIL 1923.

INHOUD: D.S.C.: Corpsvergadering; Bibl. Soc. Phoenix. Nieuw aangeschafte boeken; Een Stem van over-de-grenzen; Het Spel Teirlinck; Nogmaals het Lustrum-plan-Teirlinck. — N.S.O.: Reissectie N.S.O.; Uitslag Verloting Steunsectie. — Uit het pak van Sjaalman: Carrière en Kruiwagens. — Vereenigingsleven: De Nihilisten-Bijeenkomst, II; Practische Studie; Leegwater. — T. H. — Ontvangen boekwerken.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

CORPSVERGADERING,

op Donderdag 19 April 1923, 8 uur, in de Voorzaal der Societeit „Phoenix”.

Agenda:

1. Stemming over het opnieuw in behandeling nemen van plan-Teirlinck.
2. Bij gunstigen uitslag van het 1ste, Dispensatie-aanvraag van Hoofdstuk VII, Art. 12, tweede gedeelte.
3. Behandeling van de begrotingen I en II.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

Felix Timmermans. — De vier Heemskinderen.
Stijn Streuvels. — Genoveva van Brabant.

II. Fransch.

Valery Larbaud. — A. O. Barnabooth, son journal intime.
H. Taine. — Vie et Opinions de Frédéric-Thomas Graindorge.
Ernest Psichari. — l'Appel des Armes.

III. Engelsch.

Bernard Shaw. — Back to Methuselah.
Jeffery Farnol. — The Money Moon.

IV. Duitsch.

Gustav Frenssen. — Der Pastor von Poggsee.
Wilhelm Uhde. — Die Freundschaft Fortunats.
Frank Wedekind. — Die Büchse der Pandora. (Tragödie).
Jakob Wassermann. — Der niegeküsste Mund. (Drei Erzählungen).
Mechtild Lichnowsky. — Geburt.
Herbert Eulenberg. — Auf halbem wege.
Kurd Lasswitz. — Auf zwei Planeten.
Klabund. — Das heisse Herz. (Balladen).
Edda. (Heldendichtung).

VI. Geschiedenis.

Dr. H. Brugmans en C. H. Peters. — Oud-Nederlandsche Steden, 3 dln.

VIII. Sociale Wetenschappen.

Dr. Ir. Han Tiauw Tjong. — De Industrialisatie van China.
N. J. Danilewsky. — Rusland und Europa.
L. Coupaye. — La Ruhr et l'Allemagne.
E. C. van Dorp. — Het Bankroet der tegenwoordige Sociale Politiek.
Henrie Polak. — Het Bankroet, naar aanleiding van „Het Bankroet der tegenwoordige Sociale Politiek”.

XI. Physiologie.

A. Einstein. — Über die spezielle und die allgemeine Relativitätstheorie.

EEN STEM VAN OVER-DE-GRENZEN

Na lezing van het Plan-Teirlinck dat mij door de Feestcommissie ter lezing werd toegezonden.

Ge vraagt, meneeren, aan een oud-student die ver van u en van uw edel streven vertoeft om, nu hij uwe plannen kent, zijn ouden stem aan 't nieuwe plan te geven.

Ge roept daarmee weer oude dingen aan die — ach.. ge zult dat zelf ook eens beleeven — eer gij het weet, verbleekt zijn en vergaan. . . . Het leven eischt. . . . en kan niet immer geven. . . .

Ik las het plan en apprecieer het zeer. . . . Gij weet den tijd wél naar zijn eisch te dienen. . . . 't Heeft niet den praal en wuftheid van wel-eer, . . . au mauvais jeu des tijds dus bonne mine.

In plaats van praal kiest gij het nobel wit van den triomf van geest en edele gaven. Geen hoofdpersoon dus, die met Heidsieck zit omringd door nietige, gefoven slaven. . . .

Geen plassen wijns. . . geen ridders zijn 't dus thans (die vaak in 't harrenas aan drank bezweken) maar een die zonder vrees den torentrans beklimmen zal. . . . Dat hij zijn nek niet breke. . . .!

Zoo zal de geest van ouden, goeden tijd hoog boven 's nucht'ren werelds wild gewemel dus tronen op de Delftsche kerk, die wijd-en-zijd zijn feestroep rondzendt langs den hemel.

Ja. . . . doet het maar. . . . en viert dit waardig feest. Ge zegt het zelf: 't is nog wel te betalen. En laat nog eens de oude Delftsche geest den ouden vlag aan d'oude torens halen.

Ja. . . . doet het maar. . . . De wereld zit ter neer in droefenis. . . Gij moogt de vreugd wel lokken met feestgeschal. . . Want zelfs de Lieve Heer roept zijn getrouwen op met bronzen klokken. . . .

Ja. . . . doet het maar. . . . Tè-spoedig komt de tijd dat gij u in her'in'ring moet verblijden en dat ge op den grens gekomen zijt van 't land waarin de vrienden zich verspreiden. . . .

Van buiten-de-grenzen,
Uw oud-Corps-makker,
MELIS STOKE.

HET SPEL TEIRLINCK.

Het plan Teirlinck is afgestemd op een Corpsvergadering, twee dagen voor de vacantie. Daar werden ons twee plannen voorgelegd, die op 't eerste gezicht reeds onaannemelijk leken, door de groote persoonlijke uitgaven die zij eischten. In plan I was de begroting van 't spel Teirlinck opgenomen,

die uit tijdgebrek op niet voldoende feitelijke gegevens gebaseerd kon zijn, en dan ook tot onderwerp van debat gemaakt, door de tegenstanders op handige wijze uitgebuit werd, om een pessimistische stemming te verwekken.

Het zeer oude jaar heeft 't bewijs geleverd niet te begrijpen, dat wij jongeren straks de voor- en nadeelen van 't lustrum zullen ondervinden en wij er de verantwoordelijkheid voor dragen.

Het is aan deze slechte kansen te wijten, dat 't Teirlinck-plan afgestemd werd, en dat een grotere groep van jongeren, gesteund door oudere-jaars een laatste poging wagen om 't lustrum, een lustrum te doen zijn, en niet een uitgebreide diësviering, en waarmee waarschijnlijk voor altijd met 't lustrum-idee gebroken zal worden.

Het lustrum moet toch een uiting wezen van Corpsliefde, dat vroeger gevonden werd in 't stuk slaan van geld door een kleine groep personen en waarvoor men nu eten en drinken in de plaats wil stellen.

Het geld is er niet meer, maar 't Corps telt 800 leden. En door een stuk op te voeren, waar een groot aantal Corpsleden hun enthousiasme in kunnen uiten, zal het spel Teirlinck 't lustrum, 't Delftsch Studentencorps, waardig maken. Bovendien wordt 't lustrum hierdoor sympathieker aan de geheele buitenwereld en zal m.i. een verhooging van Corpséénheid met zich brengen.

TH. A. RESINK Jr.

NOGMAALS HET LUSTRUM-PLAN-TEIRLINCK.

Het Plan-Teirlinck zal Donderdagavond nogmaals op een Corpsvergadering in behandeling worden genomen. Op aandringen van een groep enthousiasten, die zich niet konden vereenigen met de wijze, waarop dit Lustrumplan vorig maal is afgestemd, is de door de Feestcommissie ingediende begroting nader uitgewerkt. De uitgaven van de, nieuwe begroting zullen dus gebaseerd zijn op aanbiedingen van leveranciers en besprekingen met de personen, die bij uitvoering de leiding zullen hebben.

Het is in deze tijden een verheugend verschijnsel dat er uit de jongere Corpsleden een dergelijk blijk van positief enthousiasme komt; dat vooral in die kringen zoo sterk wordt gevoeld de behoefte aan een Lustrumviering, die het Delftsch Studentencorps in staat stelt hierin een nieuwe richting aan te geven.

Wij hopen dat dit voor vele Corpsleden een aansporing moge zijn om Donderdagavond hun belangstelling in de Lustrumplannen te toonen. Op deze vergadering zal de beslissende keuze moeten geschieden tusschen een Lustrum met spel Teirlinck of een intieme viering.

L. C. KALFF.
J. A. VAN LAER.
J. A. G. VAN DER STEUR Jr.
B. D. H. TELLEGEN.
F. B. SIMON VAN LEEUWEN.

NEDERL. STUDENTEN ORGANISATIE.

STEUNSECTIE DER N. S. O. — AFDEELING DELFT.

UITSLAG VAN DE VERLOTING VAN KUNSTVOORWERPEN.

Lot No. 38 ets.	Lot No. 316 Les Souffrances de
49 handwerktasch.	Napoleon, Montholon
61 Das Haus in der	320 tegel.
Sonne (C. Larssen.)	321 olieverf schilderijtje.
70 ets.	341 Delftsch bord.
78 Gouda-vaasje.	361 Een kwajongen in
81 ets.	Amerika (E. Rosen).
82 kristallen vaas.	376 Japansch kopje.
87 zilverbon-etui.	385 ets.
96 boekenlegger.	388 aquarel.
113 tegel.	410 blocknote.
122 ets.	424 tegel.
143 tegel.	434 boekenlegger.
178 Japansch kopje.	456 ets.
184 deurplaat.	486 bloemenbak.
191 tegel.	489 ets.
208 vaasje.	501 ets.
225 aschbakje.	523 ets.
233 ets.	535 driekleurendruk in
241 tegel.	lijst.
247 blauw vaasje.	543 tegel.
248 olieverf schilderijtje.	547 tegel.
258 Gouda-vaasje.	568 blocknote.
264 vloeiboek.	578 tegel.
282 ets.	585 albasten pulletje.
	597 albasten pulletje.

REISSECTIE DER N. S. O.

Van 1—6 Mei zullen te Parijs groote sportwedstrijden plaats vinden ter gelegenheid van de opening van het Sportpark der Universiteit te Parijs. Aan deze wedstrijden, welke onder presi-

dium van den President der Fransche Republiek zullen worden gehouden, zal zeer waarschijnlijk door Nederlandsche studenten worden deelgenomen in atletiek, schermen en voetballen.

Voor studenten-deelnemers en -belangstellenden, waarschijnlijk 50 % reductie op de Fransche spoorwegen. Receptie's op het Stadhuis, Kamer van Koophandel, Universiteit, enz.

Kaarten worden gegeven:

1. Voor verblijfkosten te Parijs 1—6 Mei..... francs 200,—
2. Voor een bezichtiging van Parijs, Versailles en omstreken (4 dagen)..... „ 200,—
3. Voor een bezichtiging van het Fransche front, Reims, Chemin des Dames, Verdun en terug (in auto-car, 3 dagen)..... „ 200,—
4. De drie kaarten samen..... „ 550,—

Men kan zich opgeven bij:

Voor Leiden: A. J. Guépin, Oegstgeestlaan 22a, Leiden.

Voor Delft: C. van Holthe, Oude Delft 171, Delft.

G. Tilman, de Laressestraat 150b, Amsterdam (voor alle andere plaatsen).

UIT HET PAK VAN SJAALMAN.

CARRIERE EN KRUIWAGENS.

Vanmiddag was er een derde-jaars bij mij op de kast, die de meening verkondigde, dat je niet vooruit kon komen zonder „kruiwagens”.

Hij zag wel, dat mijn houding allesbehalve toestemmend was en haastte zich eraan toe te voegen:

„Ja, je moet ook capaciteiten hebben, maar de kruiwagens heb je óók nodig. Met capaciteiten alleen kom je er niet, neen, beide moeten vereenigd voorkomen en dan heb je kans”.

Toen ik derde-jaars was, dacht ik er net zoo over. Hiermee wil ik niet zeggen, dat het een typisch verschijnsel is voor dien leeftijd of die studiejaars, hoewel er toch wel degelijk gronden zijn aan te geven, waarom of de meeste jonge mensen zoo beginnen te denken en velen hun leven lang zoo blijven denken. Die komen dan niet over dit stadium heen, dat vermoedelijk iedereen wel doorgemaakt heeft of nog doormaken moet.

Zij is en blijft een uitvlucht voor menschen, die niet slagen en een geliefkoosd thema voor hen, die de wereld niet of nog te onvolledig kennen.

Het aanvoeren van de gronden, waarom of dit een episode is, haast ieder leven vormt, die, net als de mazelen, gelukkig overwonnen moet worden, laat ik aan U over om de belangrijker vraag onder de oogen te kunnen zien, waarom of deze meening noodzakelijk onjuist is.

Zooals de wereld op het oogenblik is, draait zij niet om de menschen met een vast salaris of een vast inkomen, maar om den zakenman. De socialisten willen het daarom juist anders hebben en als hun ideaal van socialisatie doorgevoerd is in alle bedrijven van handel en industrie, dan bestaat de wereld inderdaad uit gesalariëerden en de zakenman, zooals wij hem nu kennen, zal dan voor goed (?) van den aardbodem verdeld zijn. Doch zoover is het nog niet; „helaas” volgens den een en „God-dank” volgens den ander.

Voorloopig is nog steeds „de man van zaken” het „primum mobile” van de maatschappij. Hij is het, die een bepaalde soort van industrie grondvest en onderhoudt, omdat hij er na zorgvuldig beraad voordeel uit meende te kunnen halen. Van zijn omzichtigheid bij de bepaling van de mogelijkheid van slagen en van den weg, die gevolgd moet worden om het doel te bereiken hangt alles af. Hij riskeert zelf teveel om hier niet uiterst voorzichtig te werk te gaan. Daar staat tegenover, dat de belooning dienovereenkomstig ook meestal vrij hoog is als hij inderdaad slaagt. Dat is de ondernemingspremie.

Zoo is hij het, die spoorwegen aanlegt, ¹⁾ die plantages doet bebouwen, die scheepvaartlijnen in het leven roept, die mijnen exploiteert, die ijzer en staalwerken grondvest, die goederen van werelddeel tot werelddeel transporteert, die schepen op stapel doet zetten, die huizen bouwt, in één woord, die in alle menschelijke behoeften tracht te voorzien. Die behoeften op te sporen; ze aan te wakkeren als ze sluimeren en dan hen te bevredigen, dat is alles zijn werk.

Hij is het, die de drie factoren, — natuur, arbeid en kapitaal, die volgens de economen noodig zijn voor de productie, — bij elkaar brengt.

Wanneer hijzelf niet, of niet in voldoende mate tot de factor „kapitaal” kan bijdragen, hangt het af van het vertrouwen, dat anderen in hem en in die onderneming stellen of hij genoeg ervan bij elkaar krijgt om te kunnen beginnen met een ruime kans aan de concurrentie het hoofd te kunnen bieden.

Door nauwgezette studie, al of niet voorgelicht door deskun-

¹⁾ Ten minste in Amerika en gelukkig ook nog wel elders. In Holland is het het rijk, en daarom is het reizen hier zoo duur.

digen, heeft hij zich ervan overtuigd, dat de factor „natuur” voldoende haar medewerking zal verlenen.

De meeste zorg baart hem echter de 3e factor, de „arbeid”. Daar hangt zooveel van af dat niet, zooals het vorige, vooruit berekend kan worden. Hij moet arbeiders in dienst nemen, bazen aanstellen, bedrijfsleiders, chefs, controleurs, ingenieurs, kantoorpersoneel etc. Pas een heel machtig complex, waartoe allen bij moeten dragen, is tegenwoordig in staat den factor „arbeid” tezamen te stellen.

Het is taak van den ondernemer, te zorgen, dat dit complex zoo volmaakt mogelijk is en dat er niet alleen geen schakels aan ontbreken, doch ook, dat iedere schakel tegen zijn taak opgewassen is, m.a.w. dat voldaan is aan het allermoeilijkste probleem van „the right man in the right place”.

En hiermee ben ik eindelijk gekomen bij het punt, dat ik voor mijn verdediging noodig had. Er is niets, waarbij de ondernemer zooveel belang heeft, als bij een juiste keuze van zijn personeel. Vooral van het leidende, van het z.g. „hogere” personeel. Zijn succes is daarvan grootendeels afhankelijk en de ondernemers, die fortuin maakten, zijn juist degenen, die hunne ondergeschikten het beste wisten te kiezen. Zij liggen steeds op de loer naar de geschikte persoonlijkheden, want daarvan komen ze steeds tekort. Middelmaticiteit is er zat. Menschen van het soort, waarvan men kantoorbediendes, schrijvers, boekhouders, commiezen e.d. maakt, zijn er voor het grijpen. Doch die brengen zijn zaak niet vooruit, ze kunnen slechts dienst doen als toevoegsel aan die enkele persoonlijkheden, die met hart en ziel in hun werk opgaan en er iets moois van te maken weten. Menschen, die méér doen dan wat precies hun plicht is; die door anderen gemaakte fouten ontdekken; die met eigen voorstellen komen om het bestaande te verbeteren en voor de zaak waken alsof 't hun eigene was. Zie, zulke menschen zijn er nog altijd te weinig, en door dat groote tekort is de zakenman er steeds op uit om zich van de hulp dier enkelingen te verzekeren. Ik geloof niet, dat het gevaar groot is, dat een energiek persoon onopgemerkt zou blijven. Zelfs al zou hij zich overigens zóó weinig van de anderen onderscheiden, dat hij niet in de gaten loopt, dan nóg zal het speurende oog van den meester hem ontdekken bij één van die, zich steeds voordoende gelegenheden, waarbij dit soort personen zich onderscheidt van de rest. Er bestaat een bekende latijnsche spreuk, die ik nu vergeten ben, en die zegt, dat menschen, die hetzelfde doen, toch niet hetzelfde doen. Inderdaad gaat er altijd een deel van de persoonlijkheid over in het werk en er is geen arbeid, hoe gering ook, die door twee menschen op dezelfde wijze verricht zou worden. Juist dit maakt het mogelijk zich te onderscheiden door zijn plichtsvulling. De administratie heeft een fout gemaakt in de factuur, en de klerk, die belast is met de expeditie, ontdekt deze, hoewel hij er niets mee te maken had en haar slechts bij de zending behoefde te voegen om aan zijn plicht als expeditieur voldaan te hebben. Hierdoor onderscheidt hij zich van de anderen, die slechts mechanisch kunnen inpakken en gedachteloos spijker en hamer hanteeren. Deze man heeft nu de aandacht op zich gevestigd en als zoiets meer plaats heeft, zal hij vast bevorderd worden. Want het is zonde zoo'n kerel, waar zooveel in zit, in een ondergeschikte betrekking te laten. Hij kan in een hogere positie nog veel meer nut stichten door zijn capaciteiten, en de eerste trede op den ladder der vooruitgang is gedaan. Hoeveel hij er nog meer doen zal, hangt uitsluitend van hemzelf af. Was hij een goed expeditieusklerk, doch een middelmatig chef, dan zal hij ten eeuwigen dage chef blijven en nooit opklommen. Maar als hij ook als chef van zich doet spreken, dan zal hij het niet lang er bij houden. Hij is dan blijkbaar in capaciteiten ook hier boven zijn oogenblikkelijke plaats verheven en het moet voordeliger zijn om hem een nog verantwoordelijker positie te doen bekleeden. In de zakenwereld klimt men niet op volgens ancienniteit, maar volgens verdiensten. Als de ondernemer dit niet deed, dan begreep hij zijn eigen voordeel niet en zou in het nadeel zijn tegenover zijn beter denkenden concurrent, die in zijn personeel, waarmee hij door zijn relaties allicht in aanraking komt, de persoonlijkheden wél zou ontdekken en hen door voordeliger aanbiedingen aan zich zou trekken. Zoiets komt heusch niet zoo zelden voor; het pleit in 't algemeen voor den scherpszienden zakenman en tegen den kortzichtigen collega, die geen ruim baan maakt voor aanwezige capaciteiten. De laatste zal dan misschien klaar staan met verwijten als „valsche politiek”, „gemeene strijdmiddelen” enz., maar deed beter met eerst eens de hand in eigen boezem te steken.

En mocht iemand door zijn patroon niet „ontdekt” worden en weinig in aanraking komen met andere patronen, nu, laat hij dan zoo gauw mogelijk van betrekking veranderen, zelfs al gaat hij erdoor in oogenblikkelijke verdiensten achteruit. Een persoonlijkheid vindt overal wel gelegenheid om zich op te werken en is niet zóó aan één plaats gebonden als de middelmatige, die bij iedere wisseling van betrekking zijn „ancienniteit” opgeeft en voor wie het werkelijk een groot bezwaar is weer van onderen op te moeten beginnen. Het laatste is juist de „fort” van de persoonlijkheid; zijn voornaamste troef.

Tot nog toe werd zuiver in het algemeen gesproken. Ik zou nu wel eenige woorden willen richten speciaal tot den toekomstigen ingenieur.

Ook hij ressorteert onder de factor „arbeid” en maakt dus deel uit van de zorgen van den ondernemer, in wiens bedrijf hij aangesteld wordt. Meer nog dan op de arbeiders, zal er op hem gelet worden. Er rust meer verantwoordelijkheid op zijn schoulers en een fout in zijn karakter heeft meer dan 10 maal zoo groote gevolgen als die in het karakter van een ondergeschikte.

Gij kunt vrij aannemen, dat gij van af de eerste dag, dat gij uw intrede doet in de fabriek of het bedrijf, gewikt en gewogen wordt. Men slaat U in al uw handelingen gade en is heel benieuwd hoe of de „nieuwe ingenieur” zich houden zal. Welke kracht zal er van hem uitgaan? Zal hij nuttige hervormingen weten aan te brengen? Behoort ook hij tot de middelmatigheid of tot de zeldzame keurbende? Dat zijn de vragen, die zich de ondernemer telkens weer voorlegt en die hij verplicht is zich voor te leggen in het belang van zijn zaak. Middelmaticiteits ingenieurs zijn er genoeg, net als middelmatige klerken, middelmatige arbeiders, middelmatige kantoorbedienden, enz. Voor den man van zaken is het van het hoogste belang, dat gij niet tot die middelmatigheid behoort, die hij trouwens ook wel gebruiken kan, maar dan in meer ondergeschikt werk, waarvan weinig leiding uitgaat.

Geloof dus maar vrij, dat als gij niet vooruit komt, het niet ligt aan de omstandigheden. Die hebben het altijd op hun kerfstok als iets niet lukken wil. Nu, bij uitzondering wil dat wel eens voorkomen maar als regel is het onjuist daar het volgens de waarschijnlijkheidsrekening nauwelijks voor zal komen, dat iemand gedurende zijn geheele leven of een groot gedeelte ervan in ongunstiger positie verkeert, dan zijn medemenschen en daar niets aan te doen zou zijn. Een kans krijgt iedereen wel; zelfs meer dan één. De sterke wacht er niet eens op; hij maakt ze. Dus ligt het alleen aan uzelf als gij niet vooruit komt. De moeite van kruiwagens te zoeken kunt gij U wel besparen.

Een vreemd soort zakenman moet het zijn, die door zacht geweld ongeschikte krachten in zijn zaak laat stoppen. De man gaat onherroepelijk failliet als hij tot dergelijke „vriendendiensten” zich leent. De zakenmenschen, die bloeiende bedrijven hebben, zijn ook altijd degenen, die zonder aanzien des persoons handelen en die zich niet gauw vergissen in de beoordeeling van hun werkkrachten.

Is deze wetenschap deprimeerend? Volstrekt niet!

Het is juist reeds de halve weg naar het succes, als men weet dat men de oorzaak van het niet-slagen alleen bij zichzelf moet zoeken. Zoekt en gij zult vinden! Juist degenen, die haar in de omstandigheden plaatsen, zijn meest op een dwaalspoor, dat hen belet den weg naar het succes weer terug te vinden.

En inplaats van kruiwagens te zoeken moet gij ze maken. Iedereen, die gij ontmoet, zal U bewust of onbewust beoordeelen. Gij doet immers hetzelfde met uw omgeving? Dat oordeel kan gunstig uitvallen, maar ook ongunstig. In het eerste geval hebt gij U een kruiwagen gemaakt, in het tweede hebt gij een belemmering tot vooruitgang geschapen. Tracht dus ieder wel-denkend mensch tot uw kruiwagen te maken en in korten tijd hebt gij er bij de vleet. Wanhoop er nooit aan ze te verwerven. Van uw daden hangt het af of zij zich om U heen vormen of niet. En mocht iemand eens een geringe voorsprong hebben door protectie, bedenk dan, dat hij die voorsprong op U niet behouden kan, als gij maar een persoonlijkheid zijt. Hij springt maar éénmaal, misschien tweemaal, want protectie heeft maar een beperkte macht en te minder naarmate de gezaghebbenden verstandiger zijn. Doch gij kunt springen zooveel en waarheen gij wilt.

Malaise betitelt men onzen tijd. De strijd om het bestaan is er nu eens zoo hevig om geworden. Naar iedere vacante plaats dingen honderden tegelijk. Hier geldt het zich een voorsprong te verzekeren boven de anderen. Laat dan uw voorsprong gelegen zijn in uw persoonlijkheid en denk aan de woorden van Emerson: „niemand dan alleen gijzelf kan U op den duur het succes afhandig maken”.

VEREENIGINGSLEVEN.

DE NIHILISTEN-BIJEENKOMST. II.

De avond zelve.

Persoonlijk ben ik de meening toegedaan, dat een student oneindig veel meer kan leeren op zijn kroeg en in zijn gezelligheidsvereniging, dan op de T.H. zelve. Men zie dit niet als een geringschatting van wat de T.H. presteert, maar veeleer als een boven alles stellen van de voordeelen, die den omgang met collega's kan bieden. Voor wie er het juiste gebruik van weet te maken is dit een kostelijke leerschool en als hij later de maatschappij intreedt en de gezelligheidsvereniging heeft haar werk goed gedaan, dan moet hij haar dankbaar zijn. De studentenwereld is een wereld op zichzelf; zij is in vele opzichten en dikwijls tot mijn spijt maar in andere gevallen tot mijn groote vreugde een afspiegeling in het klein, van wat er in de „grootte” wereld te koop is. Wat men hier in Delft geleerd heeft aan menschenkennis, aan tact in optreden, aan persoonsbeoordeeling, aan levensbeschouwingen, aan overtuigingen, aan stroo-

mingen en aan nog zooveel meer, dat behoeft men niet meer te leeren als men zijn intrede doet in de maatschappij en voor zoover het leeren met schade en schande gaat, is het toch nog beter, die hier op te doen en zich te beteren, dan er later de loopbaan door in gevaar te stellen.

Enfin, dit zijn nog maar enkele materiele voordeelen van een immaterieel bezit; er is nog zooveel meer in het gezelligheidsleven, dat nu eenmaal moeilijk onder woorden is te brengen en vooral voor dengene, die erbuiten staat en het niet meevoelt zoo lastig is naar waarde te schatten, zoodat ik hier althans mij aan een poging maar niet zal wagen.

Op de avond van Ds. v. Wijngaarden wilde ik het wel en ik had een deel — al ware het maar het tiende gedeelte — van mijn eigen enthousiasme in de harten van de toehoorders willen overbrengen. Geestdrift is hier natuurlijk het eenige, waar het op aan komt, daar was alle berekening op gebaseerd.

Nu, die heb ik niet wakker kunnen roepen en ik voelde, dat de aanwezigen zoo koud bleven als ijs.

Volgens het „Pak van Sjaalman” heb ik het in de eerste plaats aan mijzelf te wijten en mag ik niet te gauw de schuld geven aan de omstandigheden. Nu, ik zal mij wel wachten in strijd te komen met Sjaalman's ideeën en mijn schuld bekennen. Die schuld bestaat hier uit onmacht. Een Demosthenes of Cicero ware dit vermoedelijk niet overkomen. Maar ik had, geloof ik, toch ook liever in hun schoeisel gestaan — schoenen droegen ze toen wijselijk niet — dan in het mijne op deze avond. Het is nog een heel verschil of je tot een gehoor spreekt, dat je met welwillendheid tegemoet komt of tot één, waarvan je ten onrechte vermoedt, dat het kwaadwillig is. Ik had voortdurend het drukende besef van erg op mijn woorden te moeten passen en dat een bepaalde categorie van personen erop uit was om uit ieder onvoorzichtig uitgelaten woord een valstrik te maken. Dat is nu niet bepaald het aangenaamste idee, dat iemand kan hebben en erg opwekkend was het zeker niet. Ik was daartoe gekomen door enkele hatelijke opmerkingen uit de front-loge, die ik ten

onrechte aan het geheele ensemble toeschreef, inplaats van aan die weinigen, die, het slachtoffer zijn geworden van hun vereenigingschauvinisme. Naderhand heb ik deze heterogeniteit pas goed begrepen en als ik het nog tijdens de bijeenkomst had gemerkt, zouden mijn woorden heel andere geweest zijn. Ik zou mij niet angstvallig afgevraagd hebben: „Hoe zal dit opgenomen worden?” en „Kan daar kwaad uit gezogen worden?” maar eenvoudig gesproken hebben, zooals ik dacht, desnoods met fouten, maar in ieder geval vrij.

Hier langer nabetrachtingen over te houden heeft weinig zin. Ik heb dus de betekenis van de kroeg niet uit kunnen leggen aan de oningewijden; wie profaan was bleef profaan.

Toen kwam Ds. v. Wijngaarden. Ik verwachtte hetzelfde te zien gebeuren als op het N. S. V. Lustrum. Daar brak een geestdrift los tijdens de rede, zooals ik nog nooit bijgewoond had. Niemand ontsnapte eraan, zelfs de pnegmatiekste niet. En ik wachtte nu geduldig het oogenblik af, waarop de spreker „beet” zou hebben.

Een historische inleiding over de universiteiten van Parijs e.d. is weinig pakkend, maar een goed redenaar bewaart ook altijd zijn hartige brokjes voor het eind. Van de schildering van het echte, van het tegenwoordige gezelligheidsleven moest ten slotte alle kracht uitgaan.

Ik wachtte een half uur, drie kwartier, vijftig minuten. soms dacht ik „nou komt het” n.l. wanneer de spreker één van zijn inslaande opmerkingen plaatste en de zaal in lachen uitbarstte. vijf-en-vijftig minuten, zeven-en-vijftig en een halve minuut. nu kwam het wel niet meer. zestig minuten.

Ds. v. W. had op de klok gesproken, zooals dat alleen zéér geroutineerde sprekers goed doen kunnen. Hij zou een uur spreken in verband met het debat dat volgen moest en hij sprak geen 59 of 61, maar 60 minuten.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Ir. J. H. HOOG, Pianist,

JACOB HOPSTRAAT 25, DEN HAAG,
TELEFOON SCHEV. 3517,

Solo-diploma met onderscheiding Koninklijk Conservatorium voor Muziek te 's Gravenhage.

GEEFT LES TE DELFT.

Conditie f 40.— per 3 maanden. (10)

TE HUUR wegens vergevorderd seizoen:

een gemeubileerde

Zit- en Slaapkamer à f 25,—.

Adres VAN HOUTENSTRAAT 4, Delft. (6)

J. H. SCHOGT,

Saxen-Weimarlaan 46, Telefoon Zuid 8341
te AMSTERDAM,

geeft lessen in Theoretische Mechanica en
in eenige onderdeelen der Wiskunde. (9)

STENO-TYPISTE.

Een geroutineerd Steno-Typiste, bekend met de moderne talen, beveelt zich aan voor typewerk, als dictaten, begrotingen enz.

Adres: OUDE DELFT No. 78. (7)

Eerstdaags verschijnt de hollandsche vertaling van Margueritte's „La Garçonne” onder den titel van

DE VRIJGEZELLIN.

Vertaling van J. EILKEMA DE ROO.

Een „document humain” dat de aandacht verdient van hen die in de cultuurgeschiedenis van onzen tijd belang stellen. Schildert het politieke en vooral het zedelijke verval in zekere fransche kringen gedurende de jaren na den oorlog.

Dat dit boek van scherp realisme een werk van beteekenis is, kan worden afgeleid uit den verkoop in Frankrijk die in een half jaar tijds niet minder dan 400.000 exemplaren bedroeg.

Zoodra verschenen, voorhanden bij den

Boekhandel J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot.

Bestellingen worden nu reeds ingewacht.

IEDER Student
Koopt en Loopt

met een WANDELSTOK van

GEBR^S SPEE

Hoek Peperstraat—Koornmarkt. (8)

Heen en terug van Amsterdam naar London

voor 40 Gulden (Voeding, hut en bed inbegrepen).

Gedurende de a.s. Zomermaanden verschaffen wij U met onze afvaarten naar LONDON, HULL, LEITH (EDINBURG), BRISTOL of LIVERPOOL een aangename en goedkope reisgelegenheid.

Uitvoerige inlichtingen en prospectus worden gaarne, ook door de reisbureaux, op aanvraag verstrekt. (30)

Amsterdam, Handelskade 3.

HOLLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN WOENSDAG 18 APRIL 1923.

Het was niet met aangename gevoelens, dat ik voor de tweede keer het podium betrad. Want ik had gerekend een van geestdrift gloeiende vergadering uit de handen van Ds. v. W. te ontvangen en ik kreeg het nog altijd koude blok. Men moge die verwachting naïef vinden en mij op grond daarvan reeds deze teleurstelling voorspeld hebben. ik ben hierin niet overtuigbaar van het tegendeel. Zelf heb ik nu ondervonden, hoeveel invloed er nog van de vergadering op den spreker uitgaat. Niet alleen het omgekeerde heeft plaats doch de spreker is ook wel degelijk afhankelijk van zijn gehoor. Maar toch blijf ik volhouden, dat de moeilijkheden er slechts grooter door worden, niet onoverwinnelijk. Wie de geschiedenis van de Fransche revolutie goed bestudeert, moet wel in verbazing komen door de macht, die een redenaar als Danton op het volk wist uit te oefenen. Hij deed ermee, wat hij wilde, enkel door de groote overtuigingsgave. Of noem het liever overredingskracht, zoo gij wilt, als ge het bestaan ervan maar niet loochent. Het is maar de zaak om de juiste snaar te treffen in het gemoed van het gehoor. Ik herinner me uit den tijd van mijn verwoed atheïsme een vergadering, waarbij een christelijk persoon een opmerking maakte, die blijkbaar bij het publiek nogal insloeg. En toen nam een vrijdenker het woord en hij wees op de martelaars der wetenschap, Galileï en Giordano Bruno, om van de overigen te zwijgen. En hoe onlogisch ik het later ook vond, op dat oogenblik was ik bijna in felle haat gekomen tegen de kerk, die twee van de grootste denkers aller eeuwen zó mishandeld had, de eene op de brandstapel en de andere jarenlang als grijsaard in den kerker.

Het zijn zelden de meest logische en zuiverste gedachten, die inslaan en den redenaar zijn macht geven. Wat Napoleon in Egypte zei voor de slag bij de pyramiden is de grootste bombast, maar toen sloeg het in. De omgeving maakte zijn woorden welsprekend en afgescheiden van die omgeving en omstandigheden waren ze het niet.

Zoo waren de woorden van Ds. v. W., die een in feeststemming verkeerende groep van studenten vermochten te ontroeren, niet in staat om de wellicht ook minder gevoelige groep van nihilisten en de anderen te treffen. En hiermee heb ik niets kwaads gezegd van de oratorische talenten van Ds. v. W., alleen hun grenzen aangeduid. Wie er meer van wil weten, moet maar eens politieke vergaderingen bezoeken. Ze zijn nu weer voor een tijdje achter den rug, daar de verkiezingen voor de Provinciale Staten net plaats gehad hebben. Als een kamerlid zijn ronde gaat doen door het land om de menigte te vertellen van de zegeningen, die speciaal zijn partij gebracht heeft, dan weet hij (of zij) precies welke punten bij hun publiek in zullen slaan en het moment van applaus kunnen ze met vrijwel wiskundige zekerheid bepalen. Ze wachten erop.!

Op den feitelijken inhoud van de rede van Ds. v. W. hoop ik later terug te komen. Eerst had niemand er iets op aan te merken en moest ik mij haasten om de pijnlijke stilte te vullen met een verwijt van impotentie aan de aanwezigen, waarvan ik toch bezwaarlijk kon aannemen, dat ze het allen met den spreker eens waren. Later kwam er ook genoeg los, maar dat bewaar ik liever voor een afzonderlijk artikel, want er is werkelijk veel leering uit de door enkele nihilisten geopperde bezwaren te trekken.

Hier wil ik alleen nog wijzen op een verschil in de studententijd van Ds. v. Wijngaarden een jaar of twintig terug en thans aan de T.H.

Zijn studie moet beslist veel vrijer geweest zijn. Hij vertelt me daar, dat hij den tijd had om colleges over sociologie, over filosofie, over letterkunde, over psychologie, over natuurkunde enz. te auditeeren; allemaal dingen waar hij volgens zijn eigen lesrooster (als ze dat toen ook al hadden) niets mee te maken had. En hij getuigt herhaaldelijk, dat je vóór en na je studententijd altijd de zweep boven je voelt, die je opjaagt en aan je werk zet, terwijl je juist gedurende het studentschap vrij bent en je vrij kunt ontwikkelen.

Nu meen ik, dat die zweep net zoo goed bestaat in onze tegenwoordige studie als daarvoor en daarna, behalve voor degenen, die er zich niets van aantrekken. De aantallen teekeningen, die voor diverse examina geëischt worden; de proeven, die men noodzakelijk achter den rug moet hebben; de vraagstukkenboeken, die men moet hebben doorworsteld; de colleges, die men geacht wordt geloopt te hebben. dat alles in goed beschouwd belachelijk en in ieder geval in strijd met vrije studie. Een lesrooster heeft nauwelijks enkele witte vakjes en bijna elken dag wordt gerekend, dat de toekomstige ingenieur 4 uur wijsheid heeft gezogen aan de borst van de alma mater. Voor het auditeeren van „niet-verplichte” colleges is dus geen plaats meer, afgezien hiervan of het wenschelijk kan zijn voor menschenhens om meer dan 4 uur per dag zulke kost te ver-

orberen. Ik zou er de mijne niet graag aan wagen, maar daarover later meer. Wie door de financieën van zijn ouders in 5 jaar moet trachten af te studeeren heeft niet alleen een zweep achter zich maar zelfs de knoet. En dat hoefde toch niet zoo te wezen, want er zijn toch waarlijk wel meerdere en betere middelen om een „Auslese” te bewerken, dan deze krachtproef.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTENGEZELSCHAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Excursie op Zaterdag 21 April 1923, naar de Constructiewerkplaatsen van Werkspoor te Zuylen.

Koffiedrinken in Utrecht. Gelegenheid tot deelname aan eenvoudige warme lunch: ook à la carte. Na den lunch per autobus naar Sluizen te Vreeswijk.

Voor het bezoek aan Werkspoor zal Prof. N. C. Kist een inleidend college geven op Vrijdag 20 April van 1—2 uur.

Kosten van de autobus bedragen f 1,— per persoon.

Vertrek Delft 7.44. Vertrek Haag (S.S.) 8.14. Vertrek Rotterdam 8.15. Aankomst Utrecht 9.18. Terug in Utrecht omstreeks 5 uur.

Secretariaat:

Van Leeuwenhoeksingel 19.

De Secretaris:

F. B. Simon van Leeuwen.

LEEGHWATER.

Excursie op Donderdag 19 April 1923, naar de Hoogovens te IJmuiden.

Vertrek uit Delft 9.20 v.m. Aankomst te IJmuiden 11.11 v.m. Aldaar gelegenheid voor gemeenschappelijke koffiemaaltijd op eigen kosten.

Na het bezoek aan de Hoogovens vertrek uit Beverwijk 4.13 n.m. Aankomst te Delft 5.50 n.m.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. Badon Ghijben, Voorzitter.

E. Kann, Secretaris, Maerten Trompstraat 20.

M. L. Kalf, Penningmeester.

M. A. Julius, Commissaris, Afgev. naar de C. C.

J. F. Ebeling, Archivar, Vice-Secretaris.

Voorloopige aankondiging van een buitenlandse Excursie in den zomer van 1923.

Doel: Vermoedelijk Glasgow, Edinburg, Manchester.

Tijd: tusschen 4 en 14 Juli. Kosten: ± f 125,—.

Er zal na Paschen een voorloopige inteekenlijst bij La Brijn aanwezig zijn. Leden, die er in beginsel voor voelen aan deze Excursie deel te nemen, worden dringend verzocht direct in te teekenen. Dit brengt geene verplichtingen met zich mede, doch dient slechts om het Bestuur voorloopig te orienteeren omtrent het vermoedelijk aantal deelnemers.

De Secretaris, E. Kann.

Onderstaande brief is door het Bestuur verzonden aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen:

Delft, 19 Maart 1923.

Aan

Zijne Excellentie den Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen.

Excellentie,

Namens het „Gezelschap Leeghwater”, de Vereeniging van ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool te Delft studeerende voor Werktuigkundig Ingenieur, heeft zijn Bestuur de eer zich tot Uwe Excellentie te wenden om de ernstige bezwaren van die ingeschrevenen kenbaar te maken tegen het achteruitstellen van het onderwijs in de Metallographie aan de Technische Hoogeschool.

Gebrek aan plaatsruimte heeft de Metallographie steeds belet die plaats in de studie in te nemen, waarop dit vak in verhouding tot zijn groote belang voor den Werktuigkundig Ingenieur aanspraak maakt.

Nu het oorspronkelijk plan der Regeering om in de huisvesting verbetering te brengen om redenen van zuinigheid is komen te vervallen, en het nieuwe thans vrijwel voltooide gebouw, waarin de speciale machines en instrumenten voor metaalonderzoek reeds aanwezig zijn, voor andere doeleinden bestemd is, dringt het Bestuur er op aan dat de Regeering dan ten minste door gedeeltelijke uitvoering van de plannen aan het onderwijs in de Metallographie recht zal doen wedervaren, zoodat er binnen afzienbaren tijd voor het microscopisch en mechanisch metaalonderzoek een zoodanige plaatsruimte beschikbaar komt, dat alle daarvoor in aanmerking komende studenten in de gelegenheid kunnen worden gesteld daaraan deel te nemen.

Namens het Bestuur,

(w.g.) W. BADON GHIJBEN, President.

(w.g.) E. KANN, Secretaris.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.**AANVANG COLEGES EN OEFENINGEN.**

Het College **Relativiteitstheorie** van den hoogleeraar Dr. J. A. Schouten e.i. is aangevangen Donderdag 12 April.

AFDEELING DER MIJNBOWWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijningenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1923, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling,

Professor J. A. Grutterink m.i., Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór 1 Mei 1923.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

Het Woonhuis. II. Indeeling en Inrichting, door Jan Wils. Elsevier's Algemeene Bibliotheek.

B. B. C. Mitteilungen. Februari en Maart 1923.

Ganeca. Officieel Orgaan van het Bandoengsch Studenten-Corps, No. 12.

ADVERTENTIËN.**RUISCH' SPORHANDEL, Oude Delft 208, Telefoon 737.**

TENNIS RACKETS in alle le klasse merken, zooals I. Z., Doherty, Driva, York, Wimbledon enz. - Slazenger Tennisballen, Persen, Covers, Schoenen, Pantalons, Shirts.

REPARATIE-INRICHTING VOOR RACKETS. GEHEEL OPNIEUW
BESPANNEN, ZOO NOODIG IN EEN DAG GEREED.

(20)

Agent van A. VAN TILBURG, Den Haag.

Roode en witte Roei-Tricots en Broekjes.

**HANDLEIDING BIJ DE STUDIE
DER****INTEGRAALREKENING**

DOOR

M. D. CHARLOUIS w. i.

(480 bladzijden).

Wordt zolang de voorraad strekt aangeboden in linnen band voor **EEN GULDEN**. Er is nog een **betrekkelijk klein aantal exemplaren** dat wij tegen dezen prijs wenschen uit te verkoopen. In dit boek zijn opgenomen tal van vraagstukken met antwoorden van de vroegere examens B.

Men bestelle tijdig, het aantal exemplaren zal spoedig verkocht zijn.

TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR
BINNENWATERSLOOT 33.

Limonade Siropen

à f1,60 en f1,40 per flesch. (10)

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 152. TELEFOON 15.

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62

**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

JOH. GRABIJN**Heerenkleeding naar Maat**

OUDE DELFT No. 239 - DELFT (10)

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door **N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND** Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ

J. WALTMAN JR

BINNENWATERSLOOT

.. AFD. TEEKENBEHOEFTE ..

Nu de Corpsdiploma's zijn verzonden, houden wij ons aanbevolen voor het achter glas zetten en omlijsten met rood-linnen rand.